

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 11. 4. 2022
sp. zn. Zin 52/2022

P. N.
trvale bytem
XY,
XY
t. č. P.O.BOX 1,
789 53 Mírov

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane N.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 7. 4. 2022 Vaši žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 52/2022 (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění (přepis písemné žádosti):

„1. Žadatel dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) požaduje přímé poskytnutí následujících informací ve smyslu ust. § 6/2 INFZ:

2. Poskytnutí informací o spisových značkách a rozhodujících soudech u rozhodnutí, vybraných za judikáty: R 38/1968-II. (ze způsobu obhajoby nelze usuzovat na vinu obviněného) a R 38/1970-I. (nepřímé důkazy musí vylučovat vinu jiné osoby), oba publikované např. v Trestní řád komentář, JUDr. Šámal a spol., oba u ust. §2/6 a § 89 tr. ř. (první i u ust. § 2/2 tr. ř.) a zřejmě i jinde.“

K projednávané žádosti povinný subjekt sděluje, že se v případě judikátu R 38/1968 jedná o rozhodnutí Nejvyšší soud ČSSR sp. zn. 7 Tz 11/68, v případě judikátu R 38/1970 se jedná o rozhodnutí Nejvyššího soudu České socialistické republiky sp. zn. 7 Tz 84/69. Povinný subjekt opětovně oceňuje uvedení místa citace judikátu (konkrétního ustanovení) v uvedeném komentáři přímo v textu žádosti. Právě díky tomu takto mohl i zpětně zkontrolovat (porovnáním s citací v komentáři), že se skutečně jedná o zájmová rozhodnutí.

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že římské číslice uvedené za konstrukcí sbírkového označení judikátu odkazují k jeho konkrétní právní větě. V případě označení R 38/1968-II. se tak jedná o odkaz na druhou právní větu, s níž bylo rozhodnutí publikováno (v tomto případě o právní větu *„Vina obviněného musí být prokázána na základě důkazů, provedených v souladu s trestním řádem. Nelze usuzovat na vinu obviněného ze způsobu obhajoby, např. z toho, že obviněný záměrně vypovídal nepravdu, popíral určité skutečnosti nebo se snažil svést vyslychající orgány na falešnou stopu apod. Takový postup soudu by znamenal potlačování práva na obhajobu, byl by v rozporu s presumpcí nevinu a s vyhledávací zásadou, uvedenou v § 2 odst. 5 tr. ř.“*).

V případě označení R 38/1970-I. se tak jedná o odkaz na první právní větu, s níž bylo rozhodnutí publikováno (v tomto případě o právní větu „*K hodnocení nepřímých důkazů. Soud může opřít výrok o vině i o nepřímé důkazy, ovšem jen za předpokladu, že tvoří ve svém souhrnu logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu nepřímých důkazů (nestačí proto jen jeden nepřímý důkaz) vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které v celku shodně a spolehlivě dokazují skutečnost nebo skutečnosti, které jsou v takové příčinném vztahu k dokazované skutečnosti, že z nich možno dovodit jen jediný závěr a současně vyloučit možnost jiného závěru. Nepřímé důkazy vedoucí sice k důvodnému podezření vůči obviněnému, nevylučující však reálnou možnost, že pachatelem mohla být i jiná osoba, nejsou dostatečným podkladem pro uznání viny obviněného.*“).

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti můžete podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů ode dne doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávání žádosti vedl v prvním stupni.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona